

เพื่อนใหม่...ใจเกิน 100

นส.กนกวรรณ กาแก้ว (พิษณุ)

มหาวิทยาลัยมีชื่อแห่งหนึ่งในประเทศไทย มีความเป็นเลิศในเรื่องของนักศึกษาเรียนดี กีฬาเด่น มีนักศึกษามีคุณภาพ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยแห่งนี้ยังมีสระว่ายน้ำที่ใหญ่ที่สุดและงดงามที่สุดในประเทศไทยด้วยความภูมิใจนี้เอง หลักสูตร การว่ายน้ำ จึงเป็นหลักสูตรบังคับให้นักศึกษาต้องเรียน และได้ใช้สระว่ายน้ำอย่างคุ้มค่า

“ ดล นายชนะที่หนึ่ง ในการแข่งว่ายน้ำของจังหวัด เป็นไง ? พอใจใช้ไหมล่ะ? ” เอก เพื่อนในกลุ่มเย้าแหย่ นฤดล นักกีฬาว่ายน้ำของมหาวิทยาลัย ในเรื่องการแข่งว่ายน้ำที่เริ่มชนะมาไม่นานมานี้ “ สุกดีนะ เราก็ไม่อยากคิดหรือว่าเราแข่งว่ายน้ำ เราแค่ว่ายน้ำเล่นๆ ตามสบายนะ ข้าๆ ” เจ้าของเสียงทும் นุ่ม ดูเป็นผู้ใหญ่ขำคิกคักๆ อย่างพอใจ เมื่อรู้ว่าเพื่อนตั้งใจแซว ว่าแล้วก็นั่งบนโต๊ะเรียน ทำท่ากระโดดพุ่งตัวลงน้ำ

“ ออกตัวดี มีชัย ไปกว่าครึ่ง ” “ เออ! รู้อยู่แล้วว่า นายเก่ง.. แต่อย่าประมาทไปนะ เหนือฟ้าต้องมีฟ้า เจอคนเก่งกว่าจะรู้สึก หึๆ แล้วจาทว่าเพื่อนไม่เตือน ” อาการชอบขัดคอของ เอก ยังมีเหมือนเดิม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไร เอก มักจะหาเรื่องขัดคอ ดลเสมอ เพื่อให้ ดล มีสติไม่ประมาท เพราะเอกรู้ดีว่า เพื่อนของตน ค่อนข้างจะหลงตัวเองต้องคอยปรามบ้างแต่ก็ไม่มีใคร กลียด เอก เพราะว่า เจ้าจะพูดในแนวเย้าแหย่ ทำให้ไม่รู้สึกลัว ตั้งใจขัดคอ ด้วยเหตุนี้ ดล กับ เอก จึงเป็นคู่อริ กันเสมอ

“ เรา ก็อยากรู้เหมือนกัน...ว่าใครจะว่ายน้ำ ชนะเราได้ สงสัยยังไม่เกิดละมั้ง ” ว่าแล้วก็หัวเราะคิกคักอย่างมั่นใจ เอก ได้แต่ส่ายหน้าเบาๆหมั่นไส้เพื่อนเล็กๆ แต่ก็หัวเราะไปด้วย

“ ขอให้คนๆนั้นรีบเกิดมาแข่งกับนายเถอะ แล้วจะทำไมออก ” อาจารย์ ประจำชั้น เดินเข้ามาในห้อง ทุกคนเงยบกริบ เพราะรู้ดีว่าในความเข้มงวดของอาจารย์ ชั่วโง่ง Home Room นี้จะเป็นชั่วโง่งที่อาจารย์จะมาพูดเรื่องต่างๆเช่น กิจกรรม การแข่งขัน ข่าวประชาสัมพันธ์ งานที่จะมีขึ้นในมหาวิทยาลัยให้นักศึกษาทราบตลอดจน การปรามนักศึกษาที่เริ่มออกนอกกฎ หรือ การเรียนเริ่มแย่ เพื่อตักเตือนและซักถาม อาจารย์มลฤดี ยิ้มบางๆ ให้เห็นฟัน ดวงตาใต้แว่นตา กลม ๆ เล็กๆ ดูจริงจัง ซึ่ง นักศึกษามองเห็นก็ยังคงคิดว่าน่ากลัวอยู่ดี

“ นักศึกษา ทุกคนคะ นักศึกษาที่เรียนที่นี้มาหนึ่งเทอมแล้วนะคะนี่ก็จะสอบกลางภาคแล้ว ตั้งใจเรียนด้วยนะคะแล้วอาจารย์ก็ขอแสดงความยินดีที่ คุณนฤดล นักกีฬาว่ายน้ำของเรา ชนะเลิศการว่ายน้ำในการแข่งขันที่ผ่านมา ทุกคนปรบมือให้กำลังใจ นฤดล ด้วยนะคะ ”ทุกคนในห้อง ปรบมือ ดล ลูกขี้นังค์ อย่างมีความสุข

“ ในวันนี้ จะเป็นการเริ่มเรียนวันแรก ของเพื่อนใหม่ ของเราที่ไม่ได้มาเรียนกับพวกเราตั้งแต่เทอมแรก เพราะเหตุจำเป็น นักศึกษาช่วยแนะนำ และดูแลเพื่อนใหม่ของเราด้วยนะคะ ” นักศึกษาเริ่มมองหน้ากันเล็กน้อย และเริ่มสนใจว่าเป็นใคร ผู้หญิงหรือ ผู้ชาย และเริ่มต้นเต้น

“ เขาริเยนกลางเทอมนี้ละ...สงสัยจะเป็นเด็กแสบ นาดู ” ดล คิดในใจ “ เชิญนักศึกษา แนะนำตัวให้เพื่อนๆรู้จักด้วยคะ เชิญคะ ” อาจารย์มลฤดี หันไปยิ้มให้นักศึกษาคนใหม่ที่ยืนรออยู่ข้างนอก “ สวัสดีคะ เพื่อนๆทุกคน ดิฉัน ปลายฝัน ยินดีที่ได้รู้จักคะ ” ไม่น่าเชื่อ ว่านักศึกษาใหม่ที่มา จะตัวเล็ก ผิวขาวดูบอบบางและดูซีดๆ แต่แก้มดูขาวอมชมพูของเธอ ดูสุขภาพดีดวงตากลมโตใสแป๋วเหมือนเด็กอายุประมาณ 14-15 มากกว่าจะ อายุ 19-23 เสียงเล็กๆน่ารักเหมือนเด็ก ผมยาว ถึงหัวไหล่แต่ถูกเป็ยรวบไว้ข้างหลัง แล้วยังผูกโบว์ลายริ้วสีเดียวกับเสื้อ แต่งตัวสะอาดสะอ้าน ยิ้มสดใสให้กับทุกคนค่อนข้างตกตะลึงใครๆต่างคิดว่าเด็กมัธยมปลาย ข้ามชั้นมาหรือเปล่า นฤดล อ้าปากค้างจ้องอย่างพิจารณา ยัยเบ๊ยกนี้ นาดานาเอ็นดู ไม่มีหัวเววของเด็กแสบเลย อาจารย์มลฤดี ให้ ปลายฝัน นั่งข้างหน้าเพราะตัวเล็ก และพูดเรื่องต่างๆ สัพเพเหระตามทั่วไป ให้นักศึกษาฟังแล้วก็ออกไปเพื่อให้นักศึกษาแยกย้ายกันไปเรียนในคณะต่างๆ และวิชาอื่นเพื่อนๆผู้หญิงต่างรุมล้อม ปลายฝัน อยากรู้จักเต็มที่ ต่างทักทายแนะนำตัวกัน และชวนเข้ากลุ่ม พูดคุยอย่างเป็นกันเอง ปลายฝัน พูดคุยและสามารถเข้ากับเพื่อนอย่างรวดเร็ว เพราะเป็นคนน่ารัก สดใสร่าเริง คุยเก่ง มีมนุษยสัมพันธ์ดี นฤดล ได้แต่มองตามและอยากรู้จัก แต่ก็ทำเป็นไม่สนใจนักศึกษาใหม่

“ โจทย์ ข้อนี้ ใครสามารถออกมา ทำเป็นตัวอย่างให้เพื่อนๆดูได้บ้าง ” อาจารย์สุทิน อาจารย์ทางด้านวิชาเคมี ที่ขึ้นชื่อในเรื่องให้คะแนนยาก อาจารย์สุทินผู้นี้คือ เจ้าของวิชาเคมีสุดหินที่นักศึกษากลัวเกรง ต่อ ตัวยี้ก๊อเคมีที่อาจารย์ชอบตั้งคำถามบนกระดานให้นักศึกษาตอบชอบเล่นเกมวัดดวงให้นักศึกษาออกไปตอบบนกระดานแบบไม่ตั้งตัว อาจารย์สุทินมักจะยิ้มเยิ่นๆ ให้กระดานหลังจากเขียนโจทย์เคมีให้นักศึกษาขบคิดบ่อยๆ แล้วจะมองหน้านักศึกษาที่พยายามเอาหนังสือปิดหน้าหลบสายตาอย่างจะมาดมั่นถามว่า บนกระดานนี้ใครตอบได้บ้าง? ตอบมาซะดีๆแล้ว อาจารย์สุทิน จะนั่งบนเก้าอี้เพ่งมองว่าจะเรียกใครมาวัดดวง หรือมาตอบโจทย์เคมีดี นักศึกษา ต่างเริ่มถกกันถึงโจทย์เคมีที่ได้รับ บางคนภาหัวไม่เข้าใจ เอก และ ดล ช่วยกันเปิดหนังสือ

“ ให้เวลา 3 นาที ถ้าเกิน อาจารย์จะเรียกสุ่มตามรหัสนักศึกษา ผิดถูกอีกเรื่องหนึ่ง ” อาจารย์สุทินยิ้มอีกแล้วและเริ่มสอตส่าย

สายตาทาคคนตอบ ไม่มีใครกล้าสบสายตา อาจารย์สุทิน เลยเพราะกลัวว่า ถ้าสบตาเป็นได้ออกไปตอบนั่นๆ ไม่มีเสียงใดเล็ดลอดจากปากของนักศึกษา หรือแม้แต่คนยกมือขึ้นตอบ “เฮ้อ” นักศึกษาก่อนหายใจและเริ่มเสียวสันหลังไม่อยากจะให้ถูกเรียกเลย ระหว่างที่นักศึกษากำลังงุนงง จ้องหนังสือ อย่างจืดจาง เสียงของปากกาเคมี ถูกขีดขึ้นบนกระดาษ “ไอ้” มีผู้กล้าหาญออกไปทำโจทย์แล้ว ใครกัน หนอ ทุกคนต่างละสายตาดูจากตำรา มองดูกระดาษ ปลายฝัน กำลังเขียน สูตรเคมีเป็น ชูตๆ และแสดงวิธีการคำนวณอย่างละเอียด ด้วยความมั่นใจและคล่องแคล่วปากกาเคมีไม่ได้หยุดพักเลย มันถูกมือเล็กๆ จับแน่นเขียนๆ บนกระดาษอย่างตั้งใจ ปลายฝันปิดฝาปากกา และยื่นให้อาจารย์สวัสดิ์ดี อาจารย์ก่อนไปนั่งที่โต๊ะ อาจารย์สุทิน สอนเคมีประหลาดใจเล็กน้อยหลังจากมองดูคำตอบบนกระดาษ ท่านเอาปากกาวงกลมคำตอบและสูตรต่างๆที่ปลายฝันเขียน แล้วเช็คดูตามคำตอบ

“ถูกต้อง ครบถ้วน 10 คะแนน สำหรับจิตพิสัย ในการตั้งใจเรียน นักศึกษา มาดูข้อนี้บนกระดาษ ” อาจารย์สุทิน เริ่มบรรยายตามสูตรการอธิบายวิชาเคมี ตามแบบฉบับของท่าน นักศึกษาต่างตั้งใจฟังและเล็งเชอร์คำตอบ คำอธิบาย ลงในสมุด เหตุการณ์แจ่มกระจ่างเคมีของ อาจารย์สุทิน ที่ขึ้นชื่อว่าหวงคะแนน และตั้งคำถามเคมียากๆ ฮือฮาไปทั่ว ทำให้รุ่นพี่ที่ผ่านการเรียนเคมีกันรู้สึกลอยๆ เห็นหน้าปลายฝัน และเริ่มตั้งใจของสูตรเคมีขึ้น เพราะ อาจารย์สุทิน ไปเล่าให้ฟังว่าน้อง ปี 1 ยังตอบโจทย์เคมีได้พวกเธอปี 2 ปี 3 แล้วนะ ตั้งใจเรียนกันหน่อยสิ เพื่อนๆ ทุกคนในชั้นของ ปลายฝัน เอง ต่างทั้งในความสามารถของ ปลายฝันกันหมด ไม่ว่าจะป็นวิชาต่างๆ ที่เรียน และหนังสือ ที่อาจารย์ถาม ไม่ว่าจะป็นแบบทดสอบ หรือ การทดลอง ดูเหมือนปลายฝันจะถนัดและทำได้ทุกอย่างเวลาทำรายงาน โครงงาน เพื่อนๆ ต่างให้ ปลายฝัน ช่วยวางแผน พวกเพื่อนๆ ผู้ชายหลายคนต่างเลี้ยงขนมและยิ้มสมมุติเล็งเชอร์ ปลายฝัน ไปจดบ่อยๆ

“หัวโบริ่จริงๆ ณา เพื่อนใหม่เรา น่ารักด้วย ” เอก มอง ปลายฝัน และพูดขึ้นมา

“น้องสาวเราเก่ง จี๊ รักตายเลย ”

“หนูเบ๊ยกนั้น ไม่ธรรมดา เลยนะ เราเรียนตั้งนานออกจะขี้เกียจในชั้นยังสู้ไม่ได้เลย ยอมรับวะ ” นฤตล พิมพ์

“เคาชื่อ น้องฝัน ปลายฝัน ว่าเคาหนูเบ๊ยก นายนี้ทวนระมัด ไม่ชอบเด็กเหรอฮ้า...” เอกทำท่าแบบ สาวๆ ล้อเลียน จิ้มแก้มตุ๋นจิกๆ

“อายุเท่าเรานั้นแหละ ม่าง แต่ตัวเล็ก เรียนดี ก็ดี แต่ เรานะ วายหน้า นี้ ก็ฟ้าเด่น ของเรา ไม่แพ้ใครหรอก ” ดล เถียง และกอดอกภูมิใจกับกีฬาว่ายน้ำของตน

“ชั่วโมงที่รอคอย ช่วงเวลาแห่งการปลดปล่อย ” ดล ยืนบนขอบกระดาษสปริงที่ใช้สำหรับกระโดดน้ำ ในชุดกางเกง วายน้ำ

มีหมวกคลุมผมและ แว่นตาสำหรับว่ายน้ำ เป็นตราของแบรนด์ดังในเรื่องกีฬาซึ่งเขาได้มาจากการแข่งว่ายน้ำชนะเลิศ เขาภูมิใจมากกับการใส่แว่นตานิ้ เพราะคุณภาพการใช้งานมันยอดเยี่ยมสมกับเป็นสินค้ามีชื่อ

“ ชั่วโมงว่ายน้ำเฉยๆ แท้ๆทำเป็นตื่นตื่น นี้อุ่นร่างกายยิ่งเดี่ยวเตะคริวได้กินหอก คนเก่ง ” เอก เริ่มขัดคออีกแล้ว

“ ตะกี้ เรา วิ่งรอบสนามกีฬา 2 รอบและ ตอนนี้นำพร้อมลุยแล้ว ” ดล พูด พร้อมกับขยับตัวกระโดด “ตุ้ม ซ่า” เสียงกระโดดน้ำดังมาจากข้างๆ น้ำในสระกระเซ็นเป็นฝอยมาถูกใส่ตัว ดล สะกอน ดล หันไปด้วยความฉุนเฉียว ว่าใครกล้ากระโดดน้ำตัดหน้าสายตามองหา คนวาย เห็นคนวายไกลๆไปกลางสระไม่ได้การแล้วต้องขออภัยหน้าหน้าหน้าหน้าเป็นใคร ดล รีบพุ่งตัวลงน้ำแล้วว่ายไปทอย่างรวดเร็ ด้วยกำลังและแรงตามสัญชาตญาณ นักแข่ง หมายถึงแข่งตัดหน้าให้ได้แต่แล้วคนที่ว่ายไปก่อนหน้า กลับดูปราดเปรียวและว่ายน้ำลื่นและขอบสระอย่างรวดเร็วพร้อมกลับ กระดิกขาพุ่งตัวในน้ำรอ ที่อีกฝั่ง

“ ผู้หญิงนี่นา อ้าาาา ยัยเบ๊ยกปลายฝัน” ดล โพล่งขึ้นหลังจากเห็นหน้าจิ้มลิ้มของปลายฝันยิ้มให้เมื่อแตะขอบสระ ดล ประหลาดใจมากที่ตามผู้หญิงตัวเล็กๆไม่ทัน แล้วยังออกจากรีบบน ปลายฝัน นักศึกษาใหม่

“ชอบว่ายน้ำมากเหอ หนูเบ๊ยก ว่ายเร็วจริงๆ ”

“ ก็ ไม่ค่อยได้ว่ายเท่าไร หอกคะ ฝัน ชอบดำน้ำมากกว่าว่ายน้ำแล้วเหนื่อย ดล คงจะชอบว่ายน้ำมากแข่งจนได้รางวัลชนะเลิศ ” ปลายฝัน อมยิ้ม พุดทักทายดลอย่างสดชื่น

“มาว่ายน้ำกัน ใครไปถึงขอบสระก่อน ซ่าๆ” ดล ชวน “หนึ่ง สอง สาม” หลังจากนับเสร็จ ปลายฝัน ก็ว่ายฟรีสไตล์ไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว และท่าการว่ายน้ำยังถูกต้อง สวยงาม ดล ออกว่ายน้ำและมองดู ปลายฝัน ว่ายน้ำข้างๆ “..อย่างกับนางเงือกเลย..” ดล วายมาติดๆกับ ปลายฝัน แต่ที่กลางสระ ปลายฝัน หันมายิ้มแล้วแรงสปริงตัวเองไปข้างหน้า อาศัยความตัวเล็กปราดเปรียวว่ายน้ำฟรีสไตล์ลื่นๆ แข่งดลในระยะห่างขอบสระ 2 เมตร และแล้ว ปลายฝันก็แตะขอบสระ ก่อนดล ไม่ถึง สองนาที่

“พอแล้วนะคะ ฝัน เลิกละคะ ” ปลายฝันบอกดล แล้วปีนขึ้นจากสระทิ้งให้ ดล พุ่งตัวงงๆ ในสระในใจคิดสับสนหยาบแพ้วได้ไง..อ้าา..

“ ดล เอย สงสัย คู่แข่งของนายเกิดมาแล้ววันนี้เองวะ ผู้หญิง ซ่าๆ...ด้วย น้องฝันหนน ” เอก พุดพร้อมกับยื่นผ้าผืนเล็กสำหรับเช็ดหน้าให้ ดล แล้ววิ่งตามปลายฝันไป

“ฝัน เลิกแล้วเหอครับ ไม่มาแข่งน้ำเล่นๆ กันอา กำลังสนุกเลย ” เอก ชวน ฝัน ลงเล่นน้ำ เป็นแผนที่ยากจะทำความรู้สึก

“ฝัน พอแล้วคะ หนาว เดี่ยวเป็นหวัด ถ้ายังไง ฝัน จะนั่งกิน ขนม

ที่ชุมนุมชนมนะคะ ” ว่าแล้ว ผัน ก็เข้าห้องอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อของหญิงไป

“ ดล ตา... เดี่ยวเขาไปหาน้องผันก่อนหน้า เป็นไรไม่รู้ จงฉัยศรัทธักบักอก ” เอก มหา ดล ที่สระน้ำแล้วเก็บของใส่เป้ สะพายออกไป “ เฮ้ย เดี่ยวสิ ใครจะจดสติให้เราระมาก่อนสิ เอก อย่าทำสิเพื่อนลิมเพื่อนเธอเอก ” ดล ตะโกนโหวกเหวกเรียก เอก “ ไม่รู้สิ เจอกันร้าน น้าแป่ว หน้า มหาลัยละกัน น้องปลายผันไปหม่าชนมนั้น ” เอก ตอบแล้วโบกมือหย้อยๆลา และแล้วดลก็เลิกว่ายน้ำเร็วกว่าปกติ พร้อมกับหัวเสียว เล็กน้อยที่ว่ายน้ำแผลงหญิงตัวเล็กๆ และกะวาตองมีน็ดกลางตาแฉๆ แลวขาของดล กอ จำอวไปราน น้าแป่ว หน้ามหาลัยโดยไม่รู้ตัว...ในร้านที่มีชุมนุมผ้าใบ และโต๊ะไม้ รมบั้งแดดรำไร ดอกไม้เป็นหย่อมๆ สวยงามรอบๆ ชุมนร้านน้าแป่ว ที่นักศึกษาคณะชอบไปนั่งติวการบ้าน สั่งขนม ไอศกรีม ทานอาหารแถวนั้นหลังเลิกเรียน หรือซื้อโม่งวาง

ดล มองเห็น เอก นั่งคุยกัน กับปลายผันท่าทางมีความสุข ดล จึงเข้าไปทักทาย เอก เล่าเรื่อง ของเพื่อนๆ ในชั้นให้ฟัง และเรื่องของ ดล ให้ฟัง ตลอดจนเรื่องของอาจารย์ให้ปลายผันฟัง

“ อาจารย์ดี~ดี หรือ อาจารย์มลฤดี ประจำคณะของเราเนะ เห็นยิ้มๆอย่างนั้น รอยยิ้มนั้น แมวยังหนีเลย ยิ่งเสียงหัวเราะที่ๆ นะ น้ากลัวเหมือนคุณหมอดือเข็มฉีดยาอันเบ้อเริ่มซ่อนไว้ข้างหลังเลย ”

“ แลวก็ อาจารย์สุทิน สอนเคมี เนะ หวงคะเนนมากเลยนี่ ปลายผันได้คะเนนตอบใจหทัยท่านนี่คนแรกเลยนะของคณะเราแล้ว อาจารย์สุทินเนะ จะชอบพูดว่า เพราะฉะนั้นจึงเป็นอย่างนี้หะครับ ในชั่วโมงท่านจะพูด เพราะฉะนั้นจึงเป็นอย่างนี้หะครับเกิน 20 รอบเลยละ มีวันหนึ่งเราเน้นับถึง 31 รอบเลย ”

“ ค่ะๆ ฮึๆ เห็นภาพมากเลยค่าเอก ผันไม่ได้สังเกตเลยหะคะ เห็นจะต้องลองสังเกตมั่ง ” ปลายผันหัวเราะสนุกสนาน

“ ผัน ไปเรียนว่ายน้ำจากที่ไหนครับ ” ดล จ้องหน้าผันพร้อมเปิดประโยคคำถาม

“ อะไรกัน สนใจแต่เรื่องว่ายน้ำหะ ดล คุยเรื่องอื่นสิ ว่า ไม่สนุกเลย ผันกินลูกชิ้นน้าแป่วนี่หะ อร่อย ผสมแป้งนิดๆเนื้อเล็กน้อย เขากันเขากัน เดี่ยวหนูหับดี ”

“ นี่เจ้าเอก ดีเรื่อง ลูกชิ้น ต่อหน้าต่อตาคนบึ้งอยู่หน้าตาเนี่ยอยากได้ตะแกรงบึ้งลูกชิ้นบิโนไล่น้ำเธอ เดี่ยวน้าแป่ว จัดให้ ” น้าแป่วเจ้าของร้านบึ้งลูกชิ้น ดูเอกเล่นๆอย่างอารมณ์ดี เพราะไม่ถือสา เอก อยู่แล้ว บนนั้น บนนี้แต่ก้อสั่งลูกชิ้นบึ้งกินทุกวัน

“ กอแฮม.....อย่างนี้เิงครับ เราถึงได้กินลูกชิ้นอร่อย สูตรปรับสมดุลให้กระเพาะ กินที่ไร่อ้มทุกที ” เอก พุดน้าแป่วหัวเราะ

ข้าๆแล้ว ก็เอาลูกชิ้นที่สั่งเพิ่มมาเสิร์ฟ ดลได้แต่เงิบ (ไม่รู้จะคุยเรื่องอะไรนอกจากเรื่องว่ายน้ำ) นิ่งมอง เอก คุยกับ ปลายผัน เมื่อปลายผันกลับไปแล้ว ดล จึงชวน เอก กลับหอพักที่ทั้ง 2 คนช่วยกันหารค่าเช่าหอพัก

“ ชอบเด็กเธอเิง เอก ” ดล พุดขึ้นขณะที่เปิดตู้เย็นทานนมขวดใหญ่มาดื่ม

“ น้าสนใจดีนะ ผัน เขาดูเต็มทีกับทุกอย่างเลย เรียน ก็ฟ้าสดชื่นราเริง สนุกสนาน มี มนุษย์สัมพันธ์ดี ”

“ พอคุ้ยๆ ก็ชอบอะ ถูกชะตา ” ว่าแล้ว เอก ก็คว้านนมจากมือดล มาดื่มเอาๆ อีๆๆ “ เฮ้ย น้ชวดสุดท้ายแล้วนะ เอามาๆ ” ดล แยกชวดนมมา แลวพบแต่ความว่างเปล่า ชวดนมเบาหัวไวโรของเหลวที่ขึ้นชื่อวานนม

ดล ไม่ค่อยสนใจที่จะสนิทสนมกับ ปลายผัน เท่าไร เพราะรู้สึกเก๊กเล็กน้อย อีกทั้งแพวว่ายน้ำปลายผัน แต่ เอก มักจะเข้าไปคุยประจ้อประแจกับ ปลายผัน บ่อยๆ ซึ่ง ดล ก็เข้าใจ เพราะเอก ชอบชวนคนคุยและสนิทไปทั่ว และเอก ก็คุยสนุกสนาน ไม่ซีเรียส หรือ คร่ำเคร่งเหมือนตนเท่าไร จะให้พูดๆๆ แช่วใครนี่ไม่ใช่ตัวของดลเลย ดล สนใจแต่เรื่องว่ายน้ำ และเรียนเท่านั้นเพื่อนในห้อง ก็นับคนได้เพราะ ดล ไม่ค่อยสูงส่งกับใครอยู่แล้ว ดลได้แต่มองท่าทีของเอก และปลายผันห่างๆ

“ ฟัดล ค้าา วันนี้ มัน ออบคุกกี้มาฝากคะ ” เสียงน้องมัน มัธยมหกแฟนคลับนักกีฬาว่ายน้ำของดล เวะยื่นขนมเอาใจ ดล อีกตามเคยเธอมากับแฟนคลับนักกีฬาว่ายน้ำของ ดล อีกเป็นขโยง “ ของ น้องรุ่น ก็มี ผลไม้สดๆ มาฝากคะ มี ฟรุ้ง เงาะคว้านเมล็ด ออกฝีมื่อวุ่น มะละกอ ชมพู แลวก็หัวใจของรุ่นให้พี่ดลค่า ” สาวรุ่น มัธยมสองแฟนคลับอีกคนก็เขยอเยยผลไม้เอาใจดล เช่นกัน “ ขอขอบคุณครับ ” ดลยิ้มเสน่ห์ โปรยปรายรับของและน้ำใจของน้องๆ

“ เดี่ยว วันนีว่างๆก็แวะไปดูพี่ว่ายน้ำหะครับ สาวๆ ” “ ไม่พลาดอยู่แล้วค่า ไปนะคะพี่ดล ” น้องรุ่น มัน และสาวแฟนคลับ ดล ต่างลาเมื่อส่งของเสร็จ

“ ดล นี่เสน่ห์แรง มากๆ เลยน้า สาวๆ ให้ของเพียบเลย ” ปลายผัน พุดขณะมองดูเหตุการณ์กับ เอก “ โอ้ยๆ น้องๆ พวกนี้ เค้าปลื้ม นาย ดล น้า ดลมันว่ายน้ำแล้วมันเท่ มันเก่ง ชนะลึกลับอ่อยๆ น้องๆ เขาเลยคอยเอาใจช่วยตามประสาคนชอบเหือดดาธา “ อ่า ” “ แป้น้า ผันจ่า ” ว่าแล้ว เอก ก็เดินไปหยิบผลไม้จากมือ ดล มาแล้วเปิดฝากล่องมาเคี้ยวตุ้ยๆ หน้าตาเฉย “ ดืออก มีขนมเยอะๆ ไวกิน แกะหงาปาก เสร็จเราทุกที อร่อยน้า กินหะ? ” เอก ยื่นผลไม้ที่เอามาจากดล ให้ ปลายผัน ปลายผันส่ายหน้า หงิกหงักมองหน้า ดล เซึ่งทำนองเกรงใจดลและมองเอก เหมือนกับบอกว่ากินได้เิงหน้าตาเฉย ของดลแท้ๆ กินไปเถอะ หนูเปี้ยก

ขนมคุกก็หน้ามี มันแค่ว่าอร่อย นี่ไม่ต้องเกรงใจเรา หน่อยๆ ให้มา
ให้กิน ไม่ใช่ให้เก็บ

“ ดล เดินมาที่โต๊ะ ปลายฝัน พร้อมกับยื่นคุกก็ให้อีกหลายๆ ห่อ
จากฝีมือ หนองมันและแฟนคลับ “ แล้วทำไมต้องเรียกเค้าว่า
หนูเปี้ยก ม่ายชอบนา ” ปลายฝันมองหน้าดล แล้วขมวดคิ้ว
“ คนตัวเล็ก ก็ต้องเรียกคนตัวเล็กว่า หนูเปี้ยกจ๊ะ ถ้าเรียกว่า
หนูใหญ่คงแปลก ” ดล หัวเราะพอใจแล้วเดินจากไป “ หมั่นไส้หนัก
แล้วเย็นนี้คอยดู “ ปลายฝันหันอุบิบบิ ” เย็นนี้สนุกแน่ เอก มอง
ดูทั้งคู่ยิ้มอย่างซำๆ ในท่าที่ทั้งคน

ดล ออกมาจากห้องอาบน้ำด้วยความสดใส พร้อมกับสวม
แว่นตาคันน้ำสุดโปรดเช่นเคย มองดูริมสระด้วยความสดชื่น และ
บนอัฒจันทร์ มีห้องๆ แฟนคลับของตัวเอง ยืนกรีดกราด ซำๆ
ซำๆ มีกำลังใจจริงๆ ดล วอม้อพร่างกายเตรียมพร้อม กับการ
ซ้อมว่ายน้ำ และแล้วก็ มองเห็นนายเอก ถือเป้ และกระเป๋าเปลี่ยน
เสื้อผ้าเดินมากับปลายฝัน

“ หนองฝัน เค้าจาวายน้ำ วันนี้เราเลยจะว่ายน้ำด้วย ” เอกมอง
ดล อย่างมีมาดกวนๆ ว่าแล้ว เอก ก็เข้าไปแยกย้ายไปแต่งตัว ลักพัก เอก
ก็กลับมาในชุด กางเกงวอร์ม สีดำ และซำๆ กางเกงมีคำว่า Cool
ส่วนปลายฝัน มาในชุดว่ายน้ำเรียบร้อยแบบติดกระดุมโปร่งสวยงาม
เหมือนชุดของเด็กๆ ซึ่งออกแบบมีโบว์ใหญ่ๆ ตรงเชือกที่คล้องคอ
และข้างหลัง ฝาคลุ่มผมยั่งดูเป็นระบายน่ารัก สีชมพูอ่อนตัดกับขาว
ดูเหมือนเด็ก 12 ขวบมาว่ายน้ำไม่มีผิด ถ้ามีห่วงยางด้วย คงจะเป็นเด็ก
มาฝึกว่ายน้ำแน่ๆ ดลยิ้มซำๆ คักคัก

“ เอาดีกว่าว่ายน้ำด้วยเธอคับ ป้าเอก” ดลแซว

“ มันไม่มีชุด แบบอื่นให้คนตัวเล็กอย่างฝันใส่จะคะ เลยต้องใส่แบบ
เด็กๆ น่ารักดีนี่คะ แต่เดี๋ยวเด็กจะว่ายชนะผู้ใหญ่ ” ปลายฝันพูด
ประชด

“ ดีเลย ก็อยากให้เด็กแข่งว่ายน้ำกับผู้ใหญ่เหมือนกัน ” ดล พุด

“ จัน ใครแพ่ ต้อง ไหว้สระว่ายน้ำ 3 รอบ เอามา? ” ปลายฝันพูด
แบบพยศๆ

“ O.k.” ดล ตอบอย่างไม่ลังเลและแล้วการแข่งขันว่ายน้ำก็เริ่มขึ้น
เอก เป็นกรรมการเป่านกหวีดรอที่ปลายสระ

“ เอาละ ต่อไปคือการแข่งว่ายน้ำของ ฟัดล กับ ปลายฝัน นะครับ
การแข่งขันมี 2 รอบ คือรอบไปก็รอบกลับ ขอให้หน่อยๆ แฟน
คลับ ฟัดลคอยดูว่าใครจะชนะ คนแพ่ไหว้สระ 3 รอบนะครับ ซำๆ
เอาละ ฟัดลเป็นกรรมการ ” เอก เดินมาพุดให้แฟนคลับดลฟัง
พวกหน่อยๆ แฟนคลับ กรีด กันดังลั่น โดยเฉพาะ มันกับวุ้น

“ ฟัดลสู้ๆๆๆๆ ” เมื่อทั้งสองคนยื่นประจําบรอดสำหรับ
กระโดด ปลายฝัน หายใจเข้าสู่อากาศให้เต็มปอด ดล หันมา
มองหน้า ปลายฝัน ยิ้มกวนๆ กระซิบแว่นตาโปรดให้เขาที่และมอง
ดูสระด้วยท่าทางเอาจริง ปรี๊ดดดดดดด.....ดดดดดดดด!
เสียงเป่านกหวีดดังขึ้น ดลและปลายฝันต่างกระโจนลงสระ

ด้วยความเร็ว น้ำแตกกระเซ็นขึ้นมา เสียงหน่อยๆ เอาใจเชียร์
ดล อย่างไม่ลดละ ฟัดลสู้ๆ ดลและปลายฝัน ตีคู่กันในสระอย่าง
ไม่มีใครลดละ ต่างคนต่างว่ายเร็วและแรง ดล ออกจะน่าเพราะ
ตัวโตกว่า และวงไว ส่วนปลายฝันแม่ดูเสียเปรียบ แต่ความคล่อง
ตัวสูง สามารถจำฟุ้งตัวไปข้างหน้าได้ไวกว่า ไม่นานทั้งคู่ ก็ตะอึก
ฝั่งของสระ ด้วยความเร็วที่ค่อนข้างเท่ากัน ดลเองก็ทิ้งที่ปลายฝัน
สามารถว่ายน้ำเร็วเท่าตน ดลเองก็ยิ้มอ้อท้อว่ายหายใจน้ำพ้น
ออกจากปากเป็นจังหวะ เมื่อถึงกลางสระทุกคนต่างคอยลุ้น
ว่าใครจะชนะ ดลกับปลายฝัน ต่างตีคู่ไม่มีใครยอมแพ้ใคร
ดล เริ่มออกแรงสปีทตัว เร่งจังหวะขาให้หน้าปลายฝัน ปลายฝัน
เหมือนจะรู้ว่า ดลต้องรีบแซง เธอเลือกที่จะแข่งนำ โดยวิธีที่เธอทำ
คือ สูดหายใจเต็มปอดกลับไวแล้วปล่อยออกมา พร้อมกับซอย
ปลายเท้าที่รัววิบๆ และเอามือฟุ้งไปข้างหน้าให้ได้มากที่สุด
ไม่น่าเชื่อความคล่องตัวและความไวของสาวตัวเล็ก จะพลิ้วไหว
กว่าหนุ่มร่างใหญ่โตแข็งแรงได้ ความไวและเร็วนี้เอง ปลายฝัน
ว่ายเร็วมากเบียดแซงดลไปหลายคืบและ เหมือนกับลูกปลาฉลาม
ตัวเล็กฟุ้งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว...ปรี๊ดดดดดดดดด!

“ ฮ้าาาาา ” เสียงเด็กๆ แฟนคลับดล อุทานอย่างไม่ได้ตั้งใจ
มือเล็กๆ ของปลายฝันแตะขอบสระ ชนะดลอย่างไ้สะอาด
ดล วายตามมาที่หลังเล็กน้อย ปลายฝัน ยังพยุ่งตัวหายใจแฮกๆ
ในน้ำ เอก ช่วยจับมือ ปลายฝันขึ้นจากสระ

“ ชนะๆๆๆ แฮกๆๆ แฮ ” ปลายฝันชู 2 นิ้วหนึ่งเอาขาเข้าน้ำ
หายใจซำๆแบบเหนื่อยมากดลหน้าเครียดแพ่ ปลายฝัน หนองๆ
แฟนคลับเดินลงมา

“ ฟัดลบอกสิ ว่า ฟัดลอ้อมมือ ไช้ปะ? ” วุ้นเอามายืนแล้วซำก
ดล ใหญ่

“ ฟัดลแพ่ .....ฟัดลแพ่เด็ก ” มัน กำลังเตนเราๆปิดตัวไปมาแบบ
ไม่สบอารมณ์มากๆที่ขวัญใจตัวเองแพ่วายน้ำ

“ เอาละครับฟัดล ครับหน่อยๆ ช่วยถอยไปหน่อยนะครับทำตาม
การลงโทษ ” ดลพุดอย่างท้อแท้

“ แฮ่ๆ ไม่จริงฟัดล จะกราบสระ โอ้ย!รับไม่ได้ ” มันน้ำตาซึม
แบบผิดหวัง ฟัดลแพ้แล้ว เดินหนีออกไปจุดๆ ออกจากสระไปเลย

“ ฟัดล วุ้นจะอยู่ซำๆ ฟัดลเป็นฮีโร่ในใจวุ้นเสมอคะ ” วุ้นพุด
แฟนคลับทุกคนต่างพยักหน้าเห็นด้วยกับวุ้น ดลรู้สึกเสียหน้า
มากกก “ เราว่า จะต้องมินัดกลางตาแห้ว ว่ายน้ำเรากับหนูเปี้ยก ”
ดล มองหน้าปลายฝัน ด้วยแววตาขุ่นมัว ปลายฝันเองรู้สึก
ผิดนิดๆ แต่ทำท่าอวดดีไม่สนใจ ดล นั่งคุกเข่าริมขอบสระน้ำ
ปลายฝันมองดล เอก อึ้งๆ ไม่พุดอะไรซักคำ ได้แต่ลูบหลัง
ดลเบาๆ ทำนองปลอบใจ

“ กฎลงโทษคือกฎ กราบสระครับครั้งที่ 1.....2.....3....”
เมื่อดลกราบสระเสร็จแล้ว ดลยืนขึ้นแบบขรั่มๆ ความมั่นใจ
ใจที่มีเริ่มพังทลาย ปลายฝันกลับไปตอนไหนไม่รู้ เอก พุด

อะไรบ้าง? น่องๆ กลับไปตอนไหน น้ำเย็นจากฝักบัวล้างตัว ถูกสาตแรงๆ ที่ตัว ล้างคราบแชมพู และสบู่ การอาบน้ำนี่มันไม่ราเริงเหมือนทุกที ดลคิดถึงแต่ ตอนว่ายน้ำ ปลายฝัน หนูเบียด ยัยเด็กแสบ ทำเราขยาด

“ แพ้ ชนะเป็นเรื่องธรรมชาติ นะเพื่อน ความแน่นอนคือความไม่แน่นอน ” เอก ตบไหล่ดลแรง ๆ ปูๆ “ ไปหาไรกินแก่เคียด รานหน้าแป๋วไหม ? ” “..... ” ไรเสียงตอบกลับของ ดล เอก ถอนหายใจซำๆ เพื่อนเราเค้าไปละ เนี่ยๆ ดีกว่า เข้าวันรุ่งขึ้น ไม่มีเรื่องราวอะไร เกิดขึ้นฮือฮาเลย เรื่อง ดลว่ายน้ำ แป๋วปลายฝันไม่มีใครพูด สงสัยแฟนคลับเก็บความลับไว้ น่องวุ่น และแฟนคลับ สงงมให้เช่นเคยแต่นองมันหายไป ดลรู้สึกเศร้า เล็กๆ ปลายฝันได้แต่มองดูดลเห็นดลไม่ราเริงเลยให้ เอก ชวนไปร้านน้ำแป๋ว

“ ดลปลายฝัน ชวนไปร้านน้ำแป๋ว นะ ไปหาขนมกินเถอะ ”

“ ไม่ไป ” ดลปฏิเสธ อย่างหุดหงิด

“ ไปกิน ขนมร้านน้ำแป๋วกันนะ 3 คนดล วันนี้ ฝันเลี้ยงตนเอง ”

“ ปลายฝัน พุดชวน ดล อีกคน ”

“ บอกว่าไม่ ก็ไม่สิ หนูเบียด ขนมฟรีของเธอไม่เอาหรอกนะ จะขนมที่ไหน หรือคุกกีที่ไหนก็อร่อยสู้ ของน่องมันไม่ได้หรอกนะ แล้วตอนนั้นน่องมันก็ได้มาพบเราแล้วด้วย เพราะอะไรรู้ไหม เพราะเราว่ายน้ำแพเธอไงละ น่องมันเลยผิตหัวในตัวของเรา ไม่ต้องมาชวนเราไปไหนเลยนะ เราไม่มีอารมณ์กินขนมที่ไหนแล้วละ แล้วตอนนั้นเราไม่อยากจะกินขนมกับเธอด้วย โธ่เอ๊ย...

“ ดลพาลโมโหปลายฝัน และพรั่งพรูความคิดที่เก็บไว้ในใจให้ ปลายฝันฟัง เอกเองได้ฟัง ก็เริ่มจ้องดล เพราะไม่คิดว่า ดลจะพุด

“ มันไม่ไป ก็ปล่อยมันเถอะนะ ปลายฝัน ดีๆ ไปกินขนมกัน 2 คนก็ได้ ไม่ต้องชวนที่หลังไม่ต้องชวนมันแล้ว ดลหมาบ้า ”

เอก โหมโหแทนปลายฝัน ที่ดลว่าปลายฝัน ด้วยความเอาแต่ใจ ปลายฝันเองก็น้อยใจดล เม้มปากแล้วก็พุดกับดลดี ๆ

“ เราก็แค...เห็น ดล ไม่สดชื่น ราเริง เราก็ไม่คิดว่า ดลจะโกรธ เรื่องแพว่ายน้ำเรา มันก็แคเกมสนุกๆ มีแพ้ มีชนะ ถ้า ดลไม่พอใจ การลงโทษแต่แรก ก็น่าจะบอก แล้วอีกอย่างนะดล ขนมที่ฝันชวน ไปกิน สู้ขนมของน่องมันไม่ได้ฝันก็เข้าใจ ขนมของน่องมัน มันต้องอร่อยที่สุดอยู่แล้ว เพราะมันทำมาจากคนที่ชื่นชมเรา มีแค่เพียงน่องมันเท่านั้นทำได้ ไม่มีอะไรทดแทนได้ แต่คนที่ชื่นชมเรา ผิตหัวกับการพ่ายแพ้ สูญเสียของเราเพียงแคครั้ง หรือสองครั้งก็หมดความเชื่อมั่นในตัวเราแล้ว จากไปจากเราแล้ว คนๆ นั้นไม่เห็นคุณค่าในตัวเรา ไม่ให้ออกาสเรา แก่ไขสิ่งที่ผิตเลย เค้าไม่ใช่คนที่รักเราจริงหรอกนะ แต่เป็นคนแบบที่ ชื่นชมเราแค่เปลือกนอกเท่านั้นเอง ดลพอใจใช้ไหม เราดีใจนะ ที่น่องวุ่น น่องๆ แฟนคลับคนอื่นๆ ยังเห็นดล เป็นฮีโร่ในใจเขาเสมอและยังมาหาดลอยู่เสมอว่า พวกเค้ารักดลจริงๆ

ในสิ่งที่ตัวดลเป็น และจะอยู่คอยเอาใจช่วยเชียร์ ตลอดดลไปอย่างจริงจัง ไม่ว่า ดล จะล้มเหลว หรือสำเร็จแล้วเราก็ แค่เพื่อน คนหนึ่งที่จะแบ่งเบาความทุกข์ของดล อยากเห็น ดล ราเริงเหมือนเดิม ก็เลยชวน ดลกินขนมเท่านั้นเอง ดลไม่ชอบ เราก็จะไม่ยุ่งกับดลละละ ไปนะ” พอปลายฝันพุดจบ ปลายฝันก็เดินหนีไป ด้วยความเศร้า

“ ที่ปลายฝันพุดมานะ ภูกนะ เห็นด้วยทุกคำเลย ไม่ใช่เข้าข้าง ชอบคำนี้จัง คนที่รักเราจริงๆ จะอยู่คอยเอาใจช่วยเชียร์เรา ตลอดไปอย่างจริงจัง ไม่ว่าเราจะล้มเหลว หรือสำเร็จ คมมากๆ ดลนายคล้ายๆ จะเสียเพื่อนดี ๆ อย่างปลายฝัน ไปละละ ล่านึกใหม่?” เอกวิ่งตามปลายฝันไป ดล เองก็เริ่มเสียใจที่ไปต่อว่า ปลายฝัน แต่ดลยังรันไม่ไปขอโทษปลายฝัน ดลไปว่ายน้ำที่สระ อย่างหุดหงิด และกลับบ้านไปตามลำพัง เอกอยู่เป็นเพื่อน ปลายฝัน และเล่าถึงความมั่นใจเรื่องว่ายน้ำของดล ให้ฟังและเห็นด้วยกับคำพุดเตือนสติของปลายฝัน ปลายฝันฟังได้แต่ถอนหายใจ...ว่าดลไม่น่าคิดมากขนาดนี้ และอยากเป็นเพื่อนกับดลอยู่ ปลายฝัน อภัยให้ดลแล้ว ไม่โกรธที่ ดล ว่า

ผ่านไปแล้ววัน ดล ว่ายน้ำงานเย็นตามลำพังทุกวัน หลังจาก มีเรื่องทะเลาะกับปลายฝัน ดลว่ายน้ำอย่างเอาเป็นเอาตาย ไม่สนใจที่จะ ทักทายปลายฝัน หรือจะขอโทษ ปลายฝันทักดลก็เมิน แม่ เอกจะพุดว่า ขอให้เลิกดี มีสิริต่อกัน ปลายฝันอยากคืนดีด้วย แต่ดล ไม่ยอมพบและ คอย และเดินเลี้ยงไป เอกบอกให้ดลเลิกทำตัววังเงาซะที่ ดลเป็นฝ่ายผิต ในที่สุดวันหนึ่ง ที่สระว่ายน้ำ ดลว่ายน้ำรอบแล้วรอบเลากลับไป กลับมา แต่พอมานที่ขอบสระ เห็นปลายฝันยิ้มมา พร้อมกลับยื่นผ้า ขนหนูให้ ดลงงๆ และรับผ้ามาเช็ด ปลายฝันยื่นซาลาเปาลูกเล็กๆ จากร้านน้ำแป๋วมาให้ดล ดลรับและกัดกินอย่างอรวอย เพราะรู้สึกหิวแล้ว ดล ก็นึกขึ้นได้ว่ายังไม่ได้อินดีกับ ปลายฝันเลย ดลเงยบเหม่อ ไปสักพัก ปลายฝันเห็นดลเงยบก็เข้าใจว่าดลยังหยิ่งอยู่นิดๆ แต่เริ่ม จะอ่อนลงมาแล้ว เลยลองพุดลองใจ

“ ฝันจะมว่าว่ายน้ำด้วยกันกับดลนะ” ปลายฝันพุดเบาๆ ดลหันหน้า มามอง ปลายฝันทำนองว่า “ จริงหรือ ”

“ แต่วันนี้คำแล้ว กลับบ้านเถอะคะ ” ปลายฝันชวนดลกลับ

“ แล้วหนูเบียดกลับยังง ” ดล ถามด้วยความเป็นห่วงอยู่เหมือนกัน และยอมทักทาย

“ รอรออยู่ข้างนอกคะ กลับด้วยกันคะ ” ดลจึงได้นั่งรถ กลับบ้าน กับปลายฝัน

“ ปลายฝันมารับหรือ ” เอกถามทั้งจากรถยนต์ปลายฝันออกไปแล้ว

“ ฮือ เค้าไปรอที่สระว่ายน้ำ แล้วก็มาส่ง ” ดลพยักหน้าตอบ

“ ฝันเค้าเห็นนายไม่ราเริงอาดิ เลยเป็นห่วง ใจดีจึงเลยนำ ” เอกพุด

(โปรดอ่านต่อฉบับหน้า)